

Τολμάς να πιστέψεις στο Θεό; - Σχόλιο στο Ευαγγέλιο της Κυριακής Ζ΄ Ματθαίου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

• Γράφει ο [π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Η κραυγή των δύο τυφλών προς τον Ιησού, για να τους θεραπεύσει, φανερώνει το σταυρό που κουβαλούσαν. Ζητούσαν το φως!

Το ερώτημα του Ιησού «πιστεύετε ότι μπορώ να το κάνω αυτό;» και η διαβεβαίωσή τους «ναί, Κύριε» καταλήγει στο «κατά την πίστιν υμών, γεννηθήτω υμίν».

Η πίστη δεν είναι αυθυποβολή. Είναι εμπιστοσύνη στη θέληση του Θεού, στην επιθυμία Του, να κάνει αυτό που του ζητούμε ή να μην το κάνει για λόγους που Εκείνος ξέρει.

Δεν είναι πίστη μία σχέση «δούναι και λαβείν» ούτε σημαίνει ότι αν έχουμε πίστη θά έχουμε κοντά Του τα πάντα. Η αντίληψη ότι τα καλά παιδιά του Θεού έχουν όλα τα καλά, που ανατρέπονται όταν θα αμαρτήσουν και θα ξεπέσουν από την εύνοιά Του, προέρχεται από τους αιρετικούς Προτεστάντες.

Η καθ' ημάς Ανατολή, στιχώντας στην εμπειρία των αγίων Πατέρων και αγίων Μητέρων, μιλά για δοκιμασίες των εκλεκτών τέκνων του Θεού «ου τις τυχούσες», που τους αναδεικνύουν δοχεία της Χάριτος.

Το «ουδείς ανήλθε στον ουρανό μετ' ανέσεως» είναι αλήθεια, αλλά η επιδίωξη του σταυρού ως μέσου αγιασμού, απορρίφτηκε από την Εκκλησία γιατί κρύβει έπαρση. Ποιος βεβαιώνει σίγουρη αποδοχή του έως τέλους, με ευχαριστιακή, μάλιστα, διάθεση;

Η υπακοή στα γεγονότα που έρχονται χωρίς να θέλουμε και δεν μπορούμε ν' αλλάξουμε, δείχνει ταπείνωση. Τότε, αναδεικνύεται η ευλογία τους και αποκαλύπτεται η «χαρά διά του σταυρού».

Χρειάζεται η υπομονή και η πίστη για να καταλάβουμε το λόγο της δοκιμασίας και να γευτούμε τους καρπούς της.

«Για να εκτιμήσουμε το μέγεθος του φωτός

Πρέπει στον άλλο δίσκο της ζυγαριάς να βάλουμε

Την ίδια ποσότητα του σκότους», κατά το Θεοδόση Νικολάου.*

***Εικόνες, Κύπρος 1988, σ. 19**

(Πηγή: pemptousia.gr)